

Ίδιοκτήτης—Διευθυντής—Υπεύθυνος
Ι. Α. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Φ. ΚΑΒΟΣ)
Ποταμός ΚυθήρωνΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Κυθήρων: ΝΙΚ. Π. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ—Ποταμός
Αθηνών: Π. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Π. Φύλλης) Βερανζέρου 44—Τηλ. 51-132
Πειραιώς: Θ. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗΣ Ναυάρχου Μηττου 20—Τηλ. 40-274

Έπι της ύλης: Γ. Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

31 Μαρτίου 1956
Έτος 3ον—Άριθ. φύλλου 21

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ

Ο συνεργάτης του Έθνικού Ίδρυματος Ραδιοφωνίας κ. Ν. Σφυρόερας, σε μία διατριβή του στο «Ραδιοπρόγραμμα» της 26 Φεβρουαρίου—3 Μαρτίου, με τίτλο «το ραδιόφωνο και η λαογραφία μας», παίρνει σαν παράδειγμα, για τον ευεργετικό αντίκτυπο των ειδικών λαογραφικών εκπομπών στους ακροατές, απόσπασμα γράμματος, που το υπογράφουν πολλοί Τσιριγώτες, εκφράζοντας τη βαθειά εκτίμησή τους στο Ε.Ι.Ρ., για την προβολή της λαογραφίας τους, που τους ικανοποιεί πολλαπλά. Αναφέρονται όμως σε γνήσια παλιά έκπομπη κι άσχετη με πρόσφατες στο θέμα «Τσιριγώτικο σκοποί σε κείμενο κ' επιμέλεια Ν. Σφυρόερας», που δεν ήταν σωστά Τσιριγώτικα. Έκτος από έναν, που κάτι έλεγε, οι λοιποί ήταν παραλλαγές, με προσθήκη στο σύνολο μουσικής μη τσιριγώτικης. Ο κ. Σφυρόερας, αν δεν άκουσε τις παραλλαγές, επιμελήθηκε τους σκοπούς και τους ξεφούρνισε τσιριγώτικους από δεύτερο χέρι.

Σ' άλλη έκπομπή του της 16ης Μαρτίου με τίτλο «αποκρητικά τραγούδια», έπρόσθεσε και τον τσιριγώτικο «μπουρδάρη», χωρίς να είναι αποκρητικός ούτε ο σκοπός του ούτε τα λόγια, που τον συνόδευαν. Παράλληλα δέ τον ισχυρίζεται στη διατριβή του, ότι το ραδιόφωνο δεν κάνει αλλά προβάλλει λαογραφία, με σκοπούς ψυχαγωγικό, μορφωτικό ή έθνολογικό, ότι ένθουσιάζονται οι ακροατές, γιατί οι ήχοι και οι στίχοι είναι οι ίδιοι, που τους νανούριζαν απ' τα παιδικά τους χρόνια ως τα γηρατειά κι ότι το Ε.Ι.Ρ. δεν αφήνει πια τα δημοτικά μας τραγούδια στην τύχη τους, αλλά τα ήχογραφεί και τα διατηρεί σε ειδικές αρχεί-οθηκες, για να τα βρουν οι μέλλοντες.

Σημειώνουμε κ' άλλη πιο παλιά έκπομπή, με σκοπούς τσιριγώτικους τάχα, μάς διαφεύγει όμως ο δράλιστα.

Αλλά το θέμα είναι πιο γενικό.

Η άνευθυνη παραχάραξη της λαογραφίας μας (συνειδητή και όχι), μ' ανάλογες επιμέλειες, διασκευές, κείμενα και κάθε λογής μεταβάπτιση, είναι σήμερα στην Ελλάδα της μόδας. Κι επειδή τυχαίνει να ενδιαφερόμαστε κι εμείς για τις παραδόσεις μας, θα—πούμε τη γνώμη μας για το δρόμο, που πήραν στον ειδικό τομέα της δημοτικής μουσικής και των τραγουδιών της.

Πώς δεν κάνει λαογραφία το ραδιόφωνο, όταν την προβάλλει παραλλαγμένη; Πώς να χαρή ο λαός το πηγαίο τραγούδι του, όταν ή αλλαγή «του αλλάζει την πίστη»; Πούδς απ' τους τρεις παραπάνω σκοπούς τα σηκώνει; Ποιό φυλάγεται στις αρχαιοθής; τό... ατελής δημοτικό ή τό... τέλειο του νεοσυνθέτη; Γιατί προστατεύεται από κάθε άλλη τύχη του και βγαίνει τυχερό, μόλις πέσει από χέρια του; Έτσι κι ο Μολιερικός εκείνος τρελλός (δ στόχος το λέει) μακαρίζεται τυχερός, που τρελλάθηκε, γιατί μόνο έτσι θα έπεφτε στα χέρια ενός σπουδαίου γιατρού (σαρλατάνου), να γιατρευτεί. Ζητάμε ν' απαντήσουν οι κ. άλχημιστές της λαογραφίας μας όταν δεν «τραγουδάνε τα νησιά μας», αλλά ή φεντιά τους.

Πώς όμως αξιολογούνται τα καρυκεύματά τους; αποκοπώ ή με το κομμάτι; Σε πιο μουσικό ρυθμό στυλιζάρονται, καθιερωμένο στο Πανελλήνιο, μιά κι ο δημοτικός βγαίνει σκάρτος; Κλασσικό, ελαφρό, ρεμπέτικο, χορευτικό της μόδας ή στο λεγόμενο λαϊκό ή σ' όλα μαζί για την ποιητική; ή στο ιδιαίτερο γούστο συνθετών ρηξικελεύθων, που από άνασθητά τους είναι ανάγκη να υποκλίνεται κάθε μουσική μας εκδήλωση, κι αν θα χωρούσε κι ένας Μπετόβεν; Πώς άλλως θα μπορούσε ο ατομικός αυτός γίγαντας να είναι πιο σεβαστός από το μυριοπρόσωπο λαϊκό, για το έργο του οποίου έμάσησαν γενεές κεφαλών, επί αιώνας και χιλιετηρίδες ακόμη; Στην ούσα αίσθητικής χαράς, που προσφέρουν, διατηρούν Ισόμερα την κλασσική τους περιοχή. Οι δρόμοι τους χωρία, μ' άρετρία και τέρμα κοινά. Η λεγόμενη σοβάρη μουσική είναι μόνο λεγόμενη, αν πούμε τη δημοτική ελαφρά. Αλλά γιατί να σταματάμε στη μουσική; Τι θα λέγατε για μιά διόρθωση στα μάρμαρα του Παρθενώνα; κι αυτά στις παραδόσεις ανήκουν. Όσοι κλασσικοί φιλοι το άμφισβητούν, θυμίζουν «λογιώτατους».

Ο Ισχυρισμός πάλι, πως έμνημον στην παράδοση φέρνει μονοτονία, που σπάζει με το καινούργιο, προϋποθέτει άρκετή ελαφρότητα, για να συμβιβάζει άνια και τέχνη. Φυσικά ο ρυθμός της ζωής επηρεάζει την τέχνη, όχι όμως και να δολοφονεί καλλιτεχνικές παραδόσεις, ιδιαίτερα δέ, όταν το προκαλούν στοιχεία έξωτεχνα, όπως θα δοίμε πιο κάτω. Μήπως, τέλος, έννοούν να προσαρμόσουν το σκοπό στη νότα, για λαμπικάρισμα; Καί πως θα τα βολέψουν με το λαό πώς δικό του γούστο και στέρεο σαν βράχος; Το μέτρο εξισώνει, μά δεν άφομοιώνει. Το άτομο φορμάει στο μετρικό ή ο λαός στο φυσικό του ρυθμό. Η λοξοδρόμηση γεννά παραμόρφωση ή όμορφα έχει θεμέλιο την άρμονία.

Όποιαδήποτε όμως κι αν είναι τα ούρανοκατέβητα μέτρα τους, ή βαθμολογία τους είναι τούτη: ο τρόπος με τον οποίο αντίδρα ή ο λαός, όταν άκούει «τόν Αη-Βασίλη μελόδραμα». Έτσι κάπως υποδέχεται και το τυχοδιωκτικό πέρασμα του ποιητικού λόγου απ' την πρωτόγονη μετρική στο γλυκανάλατο λεύτερο στίχο, το σκλάβο στο μέτρο κι άς είναι κουτσό, ως ότου μπη σταθερά στο λεύτερο λόγο, τον πεζό ποιητή, χωρίς πεζοτράγουδο. Ο ήχος ύπηρετής του λόγου.

Αλλά γιατί δεν άκούεται και μιά μετατροπή στη ραφιναρμένη μουσική της ζούγκλας (σάμπα, ράσπα) ή των φός, ταγκό κλπ.; Αυτά τα σεββίζουν άτόφια, ένεκα λέει....

(Συνέχεια εις τη σελίδα 2)

ΕΞΕΧΟΥΣΑΙ ΚΥΘΗΡΑΪΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΑΤΣΕΑΣ (1817—1872)

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΣ ΚΥΘΗΡΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΑΙΩΝΟΣ

Υπό ΘΕΟΔ. Ι. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗ

Είς τας φιλοξένους στήλας του άγαπητού «Κυθηριακού Τύπου» —ό οποίος τόσον έπεβλήθη εις το εύρύ Κυθηριακόν Κοινόν, διά τε την πλήρη ειδησεογραφικήν έννημέρωσιν επί παντός Κυθηριακού θέματος, αλλά και διά την περιεχομένην παντοίαν έπιστημονικήν ύλην επί ιστορικών, φιλολογικών, λογοτεχνικών, αρχαιο-λογικών, λαογραφικών και άλλων θεμάτων σχετιζομένων με τα Κύθηρα και τους Κυθηρίους—έπιθυμώ να προσέθω και άσχοληθώ με το άληθές μέγα θέμα: περί των εξεχουσών Κυθηριακών Φυσιογνομιών, έννοείται εκείνων οτινες εξέλιπον και κινδυνεύουν να ξεχασθούν τελείως με την πάροδον του χρόνου. Το Κυθηριακόν Πάνθεον θα πρέπει να έλθη εις την σύγχρονον δημοσιότητα διά λόγους τάσεως, αλλά και για να καταδειχθή ότι ή μικρά Νήσος μας έχει να έμφανίση εις μεγαλύτερον ποσοστόν συγκριτικώς με άλλα μέρη της Ελλάδος, πληθύν-δλην διαπερσών Κυθηρίων, τιμη-σάντων το Πανελλήνιον.

Αρχόμεθα νύν με τον μέγαν λόγον Κυθηρίου Αντώνιον Φατσεάν. Έγεννήθη εις το χωρίον Φατσάδικα Κυθήρων το έτος 1817. Μετά την έπιτυχή αποπεράτωσιν των έγκυκλιων σπουδών του έν Κυθήροις, ένθα έλειτούργει ή περίφημος «Βιτσα-μάνειος Σχολή», εκ των πόρων του Κληροδοτήματος του έν Ένετιζ αποδιδώσαντος μεγάλου Ευεργέτου Κυθηρίου, Ιερέως Αμβρόσιου Βιτσαμάνου, διευθυνομένη υπό του διαπρεπούς φιλόλογου Ίω. Οικονομίδου, εκ Κύπρου, μετέπειτα διορισθέντος ως Καθηγητού έν τη Ίονίη Ακαδημία της Κερκύρας, μετέβη και έφοίτησεν εις την Ακαδημίαν ταύτην, ήτις, τότε άπέ-τελει το Πανεπιστήμιον του Έλ-ληνισμού και εις ήν έφοίτησαν πλείστοι Κυθηριοί, καταστάνατες διαπρεπείς (ως λ. χ. οι Έμμ. Στάης, Σοφοκλής Καλούσης, Πάνος Κορωνάτος). Έλαβε το δίπλωμα της Φυσικομαθηματικής Σχολής. Ως τοιοῦτος άμέσως διω-ρίσθη τή 1841, εις ήλικίαν 24 έτών, ως καθηγητής εις το Ίερο-σπουδαστήριον Κερκύρας, διά να διδάξη το μάθημα της Μαθηματι-κής Γεωγραφίας. Κατά συμβου-λήν δέ του Διδασκάλου του Όκ-τβίου Μοσσότι συνέγραψεν έν έν έτει 1858 «Στοιχεία Μαθημα-τικής Γεωγραφίας», όπερ άφιέρω-σεν εις τον Διδάσκαλόν του, διό-τι, ως άναφέρει εις τον Πρόλογον, του έδιδάξε τον τρόπον της ύψη-λής αναλύσεως, μέγιστα δέ τον έρωτα και την μέθοδον του σπου-δάειν. Πρόκειται περί πρωτοτύ-που και πολυτιμωτάτου, διά την εποχήν εκείνην, έργου. Κατά το αυτό έτος 1858 εξέδωκε «Αρχάς Τριγωνμετρίας», ές έπίσης και μετάφρασιν του όνομαστου έργου του Louis Figuier «Αί μεγά-λαι έπιστημονικαί και βιομηχα-νικαί έφευρέσεις παρά τοις Αρ-

χαίοις και τοις Νεωτέροις». Ανέ-κδοτος παραμένει ή έργασία του «Μεγάλη Φυσική».

Αλλά δεν περιωρίσθη μόνον εις την Έπιστήμην του, εις την όποιαν κατεδείχθη διαπρεπής. Πνεύμα, ως ήτο, φωτεινόν και σπινθηροδόλον, με έκπληκτικήν πολυμαθειαν, ήσυχολήθη και με την φιλοσοφίαν, την λογοτεχνίαν, την ποίησιν και ιδία την σατυρι-κήν, την δημοσιογραφίαν, δια-πρέψας έν παντί. Νεανίας άνόμη, έσχετίσθη με τον Έθνικόν Ποιη-τήν Διον. Σολωμόν και έν έτει 1853 έδημοσίευσεν Κριτικήν περί του έργου του «Ο Λάμπρος». Η Κριτική αυτή όμολογείται ότι υπήρξεν ή πρώτη σοβάρη κριτική επί του έργου τούτου. Επίσης έδημοσίευσεν έν Λαμία, το έτος 1856, «Σκέψεις περί της δημοσίας και ιδιωτικής εκπαιδεύσεως των νέων Έλλήνων», διά των όποιων το-ποθετεί το εκπαιδευτικόν πρόβλημα και επιτίθεται κατά των ειδώλων και των προλήψεων της «ψευδο-αριστοκρατίας των λογιωτάτων», ως και κατά του Αδαμαντίου Κοραή, τον όποτον θαυμάζει ως Πατριώτην, όχι όμως ως άρχηγόν Έθνικής μορφώσεως. Ύπερμα-χος της δημοτικής Γλώσσης και δεινός μαχητής και ιδεολόγος, όσον έλάχιστοι. Συγγραμμάζει τον «Ευρωπαϊκόν Πυθωναμόν» και τον «Ασχωτατισμόν». Όταν υπέ-βαλε προς βράθεισιν τους σατυρι-κούς στίχους του «Εύχαί της Πρω-τοκρονίας» εις το Βουτανάιον ποιη-τικόν διαγωνισμόν του Πανεπιστη-μίου Αθηνών, δέν έτυχε του βρα-βείου, διότι οι στίχοι του ήσαν γραμμένοι εις την δημοτικήν γλώσ-σαν, κατά δέ ρητόν όρον του άθλοθέτου έπρεπε να γραφώσιν εις την καθαρεύουσάν, μεταξύ δέ των μελών της Επιτροπής ήτο και ο ύπερμαχος της καθαρευού-σης, οδ γλωσσάμυντωρ, πολὺς Γεώργ. Μιστριώτης. Παρά ταύτα έτυχεν «επαίνου» και ή τότε Κριτική άφιέρωσεν έγκωμιαστικά Σχόλια διά την μεγάλην άξίαν του έργου τούτου, το δέ έπιστη-μονικόν περιοδικόν της εποχής εκέλευσε «Πανόρα» του έτους 1870 έδημοσίευσεν δλόκληρον την έργασίαν εκείνην, ή όποία κατα-δεικνύει το μέγεθος της άξίας του συγγραφέως. Πρόκειται περί πρα-γματικού άριστουργήματος.—Δύο ήσαν οι κύριοι άγώνες του: πρῶ-τον κατά του Λογιωτατισμού και της Ξενομανίας και δεύτερον κατά της τυραννίας των Άγγλων έν τη Έπτανήσῳ, οι όποιοι με το άπα-τηλόν πρόσχημα της «Προστα-σίας» κατεδυνάστευον τους κατοί-κους της, Έπτανήσιους.—Περί πάντων τούτων έδημοσίευσεν σει-ράν δλην μελετών και άρθρων, με φλογερόν πατριωτισμόν και και μαχητικότητά άπαράμιλλον.—Και ένίκησεν!

Αί μελέται του είνε πάμπόλλαι και πόλλαι άδημοσίευτοι. Ως ή «Έμετρος μετάφρασις της Ίλιά-δος και Όδυσσεας του Όμήρου»

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Είς πάσας τας χορευτικές συγκεντρώσεις σας προτιμάμε με υπεργράνειαν όλους τους Κυθηριακούς χορούς μας συνο-δευόμενους με την άσπυκρινον μαντινάδαν, ως άρμόζει προς το γνήσιον καλλιτεχνικόν συναι-σθημα πολιτισμένων άνθρώ-πων. Οι τοπικοί μας χοροί, έ-σφυρηλατήθησαν με το πλέον εκλεκτόν καλλιτεχνικόν δλικόν της λαϊκής ψυχής, επί δλοκλή-ρους γενεάς και χιλιετηρίδας. Έξ άντιθέτου κίνησις χορευτι-κή χωρίς αίσθητικόν χαρακτή-ρα, μαρτυρεί συνήθως κακήν

έννοούμενον μοντερνισμόν, γλυ-κανάλατον ανομιανμόν, άδη-πιθηκισμόν και ραφιναρισμό-ν ή άσχημίαν της μόδας. Πάσα καλλιτεχνική εκδήλωση ικανή να μεταλλαπαθείται εις λαούς, πρέπει να είναι πηγαία και όχι να κατευθύνεται από την σουβερελιστικήν άνισορο-πίαν μιάς δήθεν προοδευτικής μόδας ή τον μονότονον ήχον του ταμ-τάμ της ζούγκλας, ο πρω-τόγονος χαρακτήρ του όποιου δέν μεταβάλλεται κατ' ούδένα τρόπον εις την βαυτινέραν ού-σιαν του.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ο κ. ΔΩΡΟΘΕΟΣ ΚΟΤΤΑΡΑΣΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ ΤΩΝ
ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΜΕ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝΟ νέος άρχηγός της Αυτόκεφάλου Έλληνικής
Ορθόδοξης Έκκλησίας κ. Δωρόθεος

Την 29ην Μαρ-τίου τ.έ. έξελέγη υπό της Ίεραρ-χίας της Έλλά-δος Αρχιεπίσκο-πος Αθηνών και πάσης Έλλάδος ό από Λαρίσ-σης Δωρόθεος. Κατά την ψη-φοφορίαν, εις ήν μετέσχον 56 μη-τροπολίται, έλα-βεν 40 ψήφους ο Λαρίσης κ. Δω-ρόθεος έναντι 5 του μητροπολί-του Μεσσηνίας, 4 του Θεσσαλο-νίκης, 3 του Σά-μου, 3 του Χίου και 1 του Αττι-κής και Μεγαρί-δος.

Η άνάρρησις εις τον Αρχιε-πισκοπικόν θρό-νον των Αθη-νών του κ. Δω-ρόθεου ιδιαίτε-ρος ηύχαρίστη-σεν τον Κυθηριακόν λαόν, δ-στις άπετέλεσεν το πρώτον ποίμνιον του Μακαριωτάτου και διατηρεί εύχαρίστους ά-ναμνήσεις της πλήρους φιλα-νθρωπικής δράσεως ποιμαντο-ρίας του.

Τά Διοικητικά Συμβούλια των δύο συνεργαζομένων πα-τριωτικών σωμάτων της «Κυ-θηριακής Αδελφότητος Πει-ραιώς - Αθηνών» και του «Κυ-θηριακού Συνδέσμου Αθη-νών», μετ' άλλων επιλεκτών Κυθηρίων, ως και του Πρω-τοσυγκέλου της Αρχιεπισκο-πής Αθηνών συμπατριώτου Αρχιμανδρίτου κ. Γαβριήλ Καλοκαιρινού, μετέβησαν έν σώματι την 3ην Απριλίου 1956 εις τά Γραφεία της Αρ-χιεπισκοπής Αθηνών και συ-νεχάρησαν τον νεοεκλεγέντα Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και πάσης Έλλάδος, τέως Μη-τροπολίτην Λαρίσης κ. Δω-ρόθεον Κοτταράν, διατελέσαν-τα, ως γνωστόν, επί μακράν σειράν έτών Μητροπολίτης Κυθήρων. Είς γενομένην προ-σλάειν του κ. Θεοδ. Κα-τράκη Προέδρου της Κυθη-ριακής Αδελφότητος, τονί-σαντος την χαράν των Κυθη-ρίων διότι άνεδείχθη πάλιν έπ'αξίως εις το Ύπατον της Έλληνικής Έκκλησίας αξίω-μα διακεκριμένους Ίεράρχης, ό όποτος έποίμανε τον Κυθη-ριακόν Λαόν κατά τρόπον ά-ληθώς εξαίρετον και ύποδει-

και ή περίφημος «Αυτοβιογρα-φία του».

Τή 1869 άπέστειλε προς δημο-σίευσιν «Δημοτικά Τραγούδια» εις τον Emil Legrand, Καθηγη-τήν της Σχολής των Ανατολικών Γλωσσών των Παρισίων, όστις και έδημοσίευσεν, γράφει δέ διά τον Φατσεάν, ότι είναι μιά με-γάλη διάνοις, με πνεύμα λεπτόν, ζωντανόν και με σοφίαν πολύ πλατειάν. Μετέφρασεν άριστοτε-χνικώς την «Συνωμοσίαν του Κατρίνα» και τον «Ιογυρβικόν Πόλεμον» του Λατίνου ιστορικού Συγγραφέως Σαλλουστίου (1881 δ' έκδ.), παρέφρασε την Κλειδα του Όλλενδόρφου (1867), με-τέφρασε σειράν κωμωδιών του Βερτόλδου (1871), κ.λ.π. υ η-ι-Επιφυλασόμεθα να σ η-ι-σωμέν εις έτερον σημείωμά

Τόν Κυθηριακόν λαόν έποί-μανε επί 13 έτη, ήτοι μέχρι του 1935, ότε έγένετο μητρο-πολίτης Λαρίσης.

Ο κ. Δωρόθεος θεωρείται ο πλέον μορφωμένος Έλλην κληρικός, έχει δέ να παρου-σίαση όγκώδη συγγραφικήν έργασίαν, δι' ήν έχουν έκ-φρασθή κορυφαίοι Έλληνες και ξένοι έπιστήμονες. Περί τάς 40 μελέτας έχει δημοσιεύ-σει, έν αίς περιλαμβάνονται ή Νομοκανονική Έρευνα, ή Όνοματοδοσία, ή έξέλιξις της άναπαλλοτριώτου εκκλησια-στικής περιουσίας κ.ά.

Περί της έν γένει δράσεως του Αρχιεπισκόπου κ. Δωρο-θέου, εις Κύθηρα, θα έπανελ-θθ ό «Κυθηριακός Τύπος».

Θεοδωρος Ι. Αρχοντούλ

Ο Μ Ο Ρ Φ Ι Α Κ Α Ι Π Ν Ε Υ Μ Α

ΕΚΛΕΓΤΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΕΩΝ

ΤΟΥ G. ELIOT

(Ο μεταφραστής του καλύτερου συμβολικού ποιητή, μεταφέρει αυτούσιους από το Εγγλέσιο μερικούς στίχους, που στο αγγλικό κείμενο του ποιητή αναφέρονται στην αντίστοιχη περικοπή του. Προσπάθησε ακόμη ν' απεδώσει το αγγλικό κείμενο όσο μπορούσε πιο πιστά, διατηρώντας τις αντίστοιχες ομοιοκαταληξίες.

Κύριε, τα Ρωμαϊκά ζουμπούλια ανθίζουν μέσα σε βάρβαρη χώρα και ο χειμωνιάτικος ήλιος σέρνεται στις λοφοκοιτίες. Σταμάτησεν η πεισματάρικη Ώρα. Είν' η ζωή μου φως, προσμένοντας το φύσημα του θανάτου, καθώς φτερό στη ράχη του χεριού μου. Σκόννη στο ήλιόφως και μνήμη στις γωνίες προσμένει για τον άνεμο που φυσάει στην πεθαμένη χώρα. Ειρήνη τη κόσμη σου δώρησε. Περιπάτησα χρόνια πολλά μέσα σ' αυτή την πόλη, λίσσα και νήσσοι και έλεσα τους φτωχούς, έτιμησα και με τιμήσαν όλοι. Κανείς δεν έφυγε ποτέ από την πόρτα μου διωγμένος. Ποιός θ' ε'ναι θυμηθεί το σπίτι μου όπου θ' α' ζουν των παιδιών μου [τα παιδιά,

σαν έρθει της οδύνης ή στιγμής; Θά' πάρουν τη γιδόστρατα και την αλεπουδοφωλιά, ξεφεύγοντας τα ξένα πρόσωπα και από το ξενικό σπαθί. Πριν απ' την ώρα των σκοινιών, του μαστιγίου και του θρήνου χάρισε στον κόσμο την ειρήνη. Πριν απ' τους σταθμούς στο βουνό της έρημιας, πριν απ' τη βέβαιη ώρα για τη μητρική οδύνη, τώρα σε τούτα τα γενέθλια του θανάτου, άσε το Βρέφος, τον άκομ' αμύλητο και άρρητο Λόγο, να χαρίσει την παρηγοριά του Ισραήλ και τη γαλήνη σ' εκείνον που ναι ογδόντα χρόνων με δίχως αύριο κανένα. Κατά το ρήμα σου. Θά' Σε ύμνουν και θα μαρτυράνε από γενιά σε γενιά, με δόξα και έμπαιγμό, φως πάνω απ' το φως, ανεβαίνοντας τη σκάλα των Άγιων. Όχι για μένα τούτα τα μαρτύρια, ή έκσταση της σκέψης και της προσευχής, όχι για μένα τούτα τα στεγνά. Χάρισε μου τη γαλήνη σου. (Και σου δέ αυτής την ψυχήν διελύσεται ρομφαία) Κουράστια απ' τη δική μου τη ζωή και τις ζωές εκείνων που ζουνται ύστερ' από μένα, πεθαίνω το δικό μου θάνατο και τους θανάτους κείνων που ζουνται ύστερ' από μένα, Νυν απολύεις τον δούλο σου ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου. (Μεταφράσεις Κ. ΖΕΜΠΗ)

Η ΚΥΠΡΟΣ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Δεν με σκιάζουν τ' άγρια τα μίση, που σκορπάζουν στο μικρό μου νησί, ή φυλή μου δεν τρέμει τις μπότες γιατί κλείνω στα στήθη ψυχή, που δεν έχεις έσύ μεσ' τα πλούτη, που λογιάζει ο κόσμος τρανή, άλλωσίδες στο αίμα πνιγμένες τις τσακίς, ή δική μου πυγμή. Μοναχά μου λογιάζω τι θέλω και το παίρνω με αίμα ζεστό δεν τρομάζουν τα όπλα που έχεις, γιατί έχω Λαό δυνατό. Που τα στήθια γυναιά σου προτείνει, με το μάτι σε κυττά θαρρετά το σιλέτο του χώνεις στις σάρκες κι' ατενίζει γλυκεία Λευτεριά. Και της Νίκης ήμέρα σαν θάρθη κι' ή ντροπή θ' α' σκέπη φριχτή θ' α' μάθει πως σκλάβοι δε ζουνε γιατί οί Έλληνες έχουν ψυχή !! Έπαμεινώνδας Δελακοβιάς

Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΟΥ ΒΑΤΤΩ 'ΕΠΙΒΙΒΑΣΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ'

Αγαπητέ κ. Διευθυντά, Έπ' του πίνακος του Βαττώ τον όποιον έδημοσιεύσατε, σάς γνωρίζω ότι περισταίνει το έργο του το άνηκον εις την συλλογήν του Βερολίνου (Γουλιέλμου Κάιζερ) και ούχι το του Μουσείου Λούβρ. Ός γνωστόν ο μεγάλος καλλιτέχνης δις έζωγράφησε το έργο (την δεύτεραν φοράν κατά παραγγελίαν της Μεγάλης Αικατερίνης). Οί πίνακες του δε παραλάσσουσιν διά μικρών τροποποιήσεων, ήτοι της θέσεως του δένδρου το όποιον εις τον του Λούβρ είναι ούχι τόσο σκιώδες και εϋθυτενέστερον, του κολλήσκου όστις δεν καλύπτεται υπό του πελώριου Ιστίου της γαλέρας, της θέσεως των έρρωτων και του ανάγματος της θεάς, ήτις εικονίζεται διά προτομής μάλλον. Αφορμήν διά την έμπνευσίν του έστάθησαν οί κάτωθι στίχοι παλαιού κομειδούλλου. Έλάτε στη νήσο των Κυθήρων α' προσκύνημα μαζί μας όπου καμιά νέα κόρη δεν ξανάρχεται χωρίς έρωστή ή δίχως σύζυγο! Σας παραθέτω επίσης και τόν τι γράφει ή Jacqneline Boucrot-Saupigne περί του έργου. «...Ο Βαττώ δεκτός από του

1712 ως μέλος της Βασ. Ακαδημίας εξέτελεσε κατά την ύποδοχήν του εις αυτήν τό 1717 εις τεμάχια τό ταξίδι στα Κύθηρα του Λούβρ, τό όποιον ήκολούθησεν ή τελειότερα μεταβολή του Βερολίνου. Τούτο έμελέτησεν εις ένα με γάλο σκίτσο του όποιου μερικά μέρη ήσαν έξογκωμένα. Ο Πίναξ του Λούβρ μέσα εις την χρυσήν ατμόσφαιραν κρατεί μίαν ασύνκριτον φρεσκάδα. Τό θέμα ένεπνεύσθη από τας «τρείς έξαδέλφους» του Dancourt με άποχρώσεις άπεράντου λεπτότητος, έξελίξιν του αίσθηματος, διαταγμών, κοκκεταρίαν, τρυφερότητα εις τά νέα ζεύγη του δεξιού τμήματος. Τά ζεύγη του άριστερου βαδίζουν εϋθύμως προς την στολισμένη γαλέραν επάνω στην όποιαν φτερουγίζουν πλήθος τρομαγμένων έρώτων εκ των όποιων ο Boucher θ' άντλήσει την έμπνευσίν. Τά ζεύγη των έρωτευμένων των Κυθήρων τ' άναγνωρίζουσιν εις τόν «παίκτην της σεραναίας» τον άνήσκον έρωστήν» τόν «αδιάφορον» και την «Φινέττα» πολύτιμα μικρά άριστουργήματα μιάς κομψής λεπτότητος και σβελτάδας». Μετά τιμής Μιχ. Κ. Πετρόχελος

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΑΠΛΗΣ ΖΩΗΣ

Πλύσιμο στα πλούσια νερά του Μυλοποτάμου

Η ΑΠΟΚΟΣΜΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Νεκρή οδός του Βενετσιάνικου Κάστρου (Χώρα)

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

— 141 — Ξύπνα, διαμάντι και ρουμπι κι' άφ' έρ' του μαλαμάτου, πούχ'ω δυό λόγια να σου πώ του περικαλεμάτου. — 142 — Χελιδονάκι του πασσα κι' άηδόνι του βεζύρη, μελαχρινή μου κοπελιά, έβγα στο παρεθύρι. — 143 — Σάν μπη ή αγάπη στην καρδιά και κάμη ένα ζαμάνι, ούδ' έβ' έρ' βγάινει πιά κι' ούδ' έβ' πασσα φερμάνι. — 144 — Γαρουφαλένια μου καρδιά και κοραλλένιο άχείλι, όταν σε βλέπω μοιράζεται ο ουρανός σφοντύλι. — 145 — Άχι, διαόλου θηλυκό με τη μελαχροινάδα, φαρκάκι που με πόντισε τούτη την έβδομάδα. — 146 — Μήλο μου ροδοκόκκινο, δεμένο με χρυσάφι, τόσον καιρό που σ' αγαπώ δεν κάνεις πιά νισάφι. — 147 — Με δεκαπέντε μαργιολιές μου δίνεις την ήμερα, κι' όντες νυχτώσει του διπλού, χρυσή μου περιστέρα. — 148 — Μάτια που με κυττάζετε με την ταπεινότην, για το θεό και κάμετε σε μένα λεημοσύνη. — 149 — Βάλε βουλή να σμιέσωμε, βουλή ν' ανταμώθουμε, χρυσά πό τους γειτόνους μας τόν πόνο μας να πούμε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ Η ΚΥΘΕΡΕΙΑ

Τού κ. ΠΑΝ. Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου) Άπό τη δύσκολη θέση όπου βρισκόμαστε έρχεται να μάς βγάλει ο Πλάτωνας (φιλόσοφος που έζησε στα 428-347 π.Χ.) ο όποιος όμολογουμένως είναι ένας από τους όλλιους καλούς γνώστας των ανατολικών θρησκειών, που έπεκράτησαν μέχρι την έποχή του και συνεπώς κάτι πρέπει να ξέρει. Αυτός λοιπόν στο διάλόγόν του «Τό Συμπόσιον (ή περί «Ερωτες)», και συγκεκριμένως στο Κεφ. 8 γράφει τά παρακάτω. Έπειδή όμως τό σχετικό κομμάτι παρουσιάζει έξαιρετικό ένδιαφέρον, γι' αυτό τό λόγο κρίνουμε σκόπιμο να παραθέσωμε τότό το άρχαιο κείμενο, όσο και την μετάφρασή του. «...Πάντες γάρ ύσμεν ότι ούκ εστιν άνευ Έρωτος Αφροδίτη, μιάς μόν ούσης εις άν ήν Έρως έπει δέ δη δύο εστιν, δύο άνάγκη και Έρως εις τήν πώς δ' ού δύο τό θεά; ή μόν γέ που πρεσβυτέρα και άμείωρ Ούρανός

θυγάτηρ, ήν δη και Ούρανίαν έπονομάζουσιν ή δέ νεωτέρα Διός και Διώνης, ήν δη Πάνδημον καλούμεν άναγκαίον δη και Έρωτα, τόν μόν ήν έτέρα συνεργόν Πάνδημον όρθως καλείσθαι, τόν δέ Ούρανιον...»

Δηλαδή; «...Όλοι βέβαια γνωρίζουμε ότι Αφροδίτη χωρίς Έρωτα δεν ύπάρχει. Άν λοιπόν μία ύπηρεν Αφροδίτη, ένας θά ήταν και ο Έρως. Έπειδή όμως δύο ύπάρχουν Αφροδίτες, άναγκαστικά και Έρωτες δύο, ύπάρχουν. Και πώς δέν είναι δύο οί Θεές; ή μόν μία ως γνωστόν παλαιότερα και χωρίς μητέρα, κόρη του Ούρανου, την όποιαν και Ούρανίαν Αφροδίτην όνομάζουμε, ή δέ άλλη νεωτέρα, κόρη του Διός και της Διώνης, την όποιαν και Πάνδημον λέμε. Άνάγκη λοιπόν και ο Έρωτας ο μόν συνεργάτης της μιάς σωστός είναι να λεγεται Πάνδημος, ο δέ άλλος Ούρανιος...» (Η συνέχεια στο έπόμενο)

Ο ΎΣΤΕΡΟΣ ΜΕΤΑΝΟΙΩΜΟΣ...

Μιά κόρη, πούχε την άγνή των λουλουδιών λευκάδα και εις τα μάτια ξάστερο τό φέγγος τ' ουρανού, στο πρόσωπο την ρόδινη του πρώινου λαμπράδα και στα μαλιά τα κύματα του διάφανου γιαλού. Κι' όταν έρχόταν ή νυχτιά, κουβέντιαζε με τ' άστρα κι' ο λόγος τους άποκόσμος, άλοτινός, κρυφός, έμοιαζε με τ' άγιοκλήμα εις της σιωπής την γλάστρα, όπου γυρεύει να πιαστή απ' τ' άσημένιο φως. Μά κάποτε λεβεντινός απ' τό χωριό περνάει και του βουνού τ' άμύριστο γαρύφαλο θωρεί, στην άδολή και λυγρή μπλαβοματού πετάει, με της ματιάς τό πλάνημα, σάϊτα δολερή. Λεύτερη πετροπέδικα, πουλί μου λαβωμένο, ή σαιτιά του κυνηγού σούσπασε τά φτερά, σε ξένης χώρας τό χρυσό κλουβί φυλακισμένο, έγνώρισες του έρωτα την γρήγορη χαρά. Κι' όταν ή στάχτη του καιρού άπλώθη στα μαλιά της κι' οί ουρανοί στα μάτια της γεμίσαν συννεφίες, την φτωχική νοστάλγησος παρθενική φωλιά της και του μικρού της τό χωριό τις πρώτες συντροφίες. Άνθος, που ξεριζώθηκε δέν ξαναλουλουδίξει, σε κείνην που πρωτανήσες άπόμειρη γωνιά, ο ύστερος μετανιωμός τίποτα δέν άξίζει, μοιάζει φτερό στον άνεμο κι' αύγή στην καταχνιά.

Δίτσα Καβάκου

ΟΙ ΣΟΦΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Στόν έρωτα, έννέα φορές στις δέκα ή γυναίκα ξεκινάει πρώτη κι' ύστερα κρατάει την άμυνα. Ν.Χ.Κ. Φυλάξου απ' τις κακές γυναίκες και μήν έμπιστεύεσαι πολύ στις καλές. Γαλλ. παρ. Σέ μερικές γυναίκες ή άρετή είναι πολυτέλεια και σε άλλες σκληδιά. Μαριζ Κεργλέν. Η γυναίκα είναι που διαλέγει εκείνον που θά την διαλέξει. Πάλ Ζεγαλνέν. Πέστε σε μία γυναίκα πως είναι ώρα κι' έκατό φορές θά της τό επαναλάβη ο διάβολος. Γαλλ. παρ. Είναι εύκολότερο να δάλης χαλιναί σε χίλιους φύλλους παρά σε μία και μόνη γυναίκα. Γαλλ. παρ. Η γυναίκα είναι ο, τό όποτον ντύνεται, φλυαρεί και γδύνεται. Άγνωστος. Κάθε γυναίκα έχει μέσα της έναν πρόδοι, την πέμπτη φάλαγγα, που της φωνάζει, παραδόσου, παραδόσου, παραδόσου. Σπ. Μελάς.

ΣΤΗΛΗ ΝΟΜΙΚΟΥ ΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Τό Δίκαιον διακρίνεται εις Διαιτησίαν και εις Ιδιωτικόν. Τό Διαιτησίον ρυθμίζει τάς σχέσεις των ανθρώπων και πολιτών και αποβλέπει εις τό κοινόν αυτών συμφέρον. Τό Ιδιωτικόν ρυθμίζει τάς σχέσεις των ανθρώπων μεταξύ των και επομένως έχει ως αντικείμενον τά συμφέροντα των ανθρώπων ως άτόμων και ούχι ως πολιτών. Έάν π.χ. συνήφθη δάμνηον μεταξύ δύο προσώπων θά ρυθμισθούν αι σχέσεις αυτών υπό κανόνων του ιδιωτικού Δικαίου. Έτέρα διακρίσις συνίσταται εις την μεταξύ γραπτού και άγραφου. Γραπτόν είναι τό τιθέμενον υπό της έκάστοτε νομοθετικής έξουσίας, δηλ. ο νόμος. Άγραφον είναι τό παραγόμενον άμέσως υπό της κοινωνίας διά μακράς και όμοιομόρφου άσκήσεως έν συνειδήσει δικαίου. Η νεώτερα έπιστήμη διακρίνει τό Δίκαιον εις γενικάς αρχάς, έμπράγματα, ένοχικά, οικονομικά, κληρονομικά. Τό έμπράγματον όρίζει την έκτασιν της έξουσίας του ανθρώπου επί των αντικειμένων του άνήκον και άλόγον κόσμου δηλ. επί των πραγμάτων και των ζώων. Τό ένοχικόν άφορά τούς κανόνες, σύμφωνα με τούς όποιους δύναται τις να απαιτήση από τόν έτερον παροχήν και ό έτερος δικαιούται και ύποχρεούται να προβή εις την παροχήν. Τό οικονομικόν ρυθμίζει τάς σχέσεις τόυ προσώπου άπέναντι άλλων προσώπων με τά όποια συνδέεται διά τού θεσμού της συγγένειας. Τό κληρονομικόν τέλος ρυθμίζει τά της περιουσίας του προσώπου μετά τόν θάνατον αυτού. Αί γενικά αρχάι περιέχουν κανόνες, ούτινες έχουν εφαρμογήν επί των άλλων μερών. Τά πέντε αυτά μέρη του δικαίου αποτελούν τό Αστικόν Δίκαιον, τό όποιον είναι κωδικοποιημένον εις 2035 άρθρα του Αστικού Κώδικος, όστις ήρχισεν ισχύον εν Ελλάδι από 23)2)46. Έδω τελειώνω την εισαγωγήν περί δικαίου, την όποιαν άκριβώς έθεώρησα απαραίτητον να περιγράψω, ίνα οί άναγνώσται μας λάβουν άμυδράν ιδέαν περί αυτού. Είς τά έπόμενα δέ τεύχη θέλω εισέλθην πλέον εις τά και' ιδίαν θέματα, άτινα και θά άναγνωσθούν με μεγαλύτερο ένδιαφέρον, ιδίως υπό του Κυθραϊκού κοινού. Φωτεινή Π. Πετροχειλίου

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Τοπίο της Αγ. Πελαγίας

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΤΗΝ 20^{ΗΝ} ΜΑΪΟΥ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΕΡΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ἐξ ἐπαφῆς μετ' ἐγκύρων περὶ τὴν Ἑρανικὴν Ἐπιτροπὴν πηγῶν πληροφορουμένων τὰ κάτωθι σχετικὰ μετὰ τὴν τελεσθεῖσαν ἐγκαίνια τοῦ Νοσοκομείου τὴν 20 Μαΐου 1956 :

Ἡ Κεντρικὴ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἑρετίου Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς προσηφύγης αὐτῆς πρὸς ἐρημνίαν ὁρῶν τινῶν τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Τριφύλλου, ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν λειτουργίαν τοῦ Νοσοκομείου, τὸ ὁποῖον ἀνηγγέθη εἰς Ποταμὸν διὰ παγκυθηραίων ἐράνων, τὴν 20^{ην} Μαΐου 1956.

Τὰ ἐγκαίνια θὰ γίνοντο μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ μετὰ πάνδημον συμμαχοῦν τῶν Κυθηραϊκῶν λαοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, θὰ ἐλθῇ ἐξ Ἀμερικῆς ὁ κ. Μιχαὴλ Σμιτκόβιτς, καθὼς ἐπίσης καὶ πλείστοι ἄλλοι συμπατριῶται ἐξ Ἀμερικῆς, Αὐστραλίας καὶ ἄλλων χωρῶν τοῦ Ἑξωτερικοῦ. Ἐπίσης θὰ παραστῇ ἡ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴ, τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων καὶ πλείστοι ἄλλοι Κυθηριοί, οἱ ὅποιοι ἔχουν προσφέρει τὰς δωρεὰς τῶν διὰ τὰ μέχρι σήμερον ἐκτελεσθέντων εἰς τὴν Νῆσον ἔργα.

Τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ἐγκαίνων καὶ τοῦ ὅλου ἑορτασμοῦ ἔχει ἡ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς—Ἀθηνῶν καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν.

Τὸ καταρτιζόμενον πρόγραμμα ἀποβλέπει, τὸ μὲν, εἰς τὸ νὰ δοθῇ ὁ ἐμπρόσθεν πανηγυρικός τόνος, εἰς τὸ νὰ πραγματοποιηθῇ κατ' ὅρον τῶν Κυθηραϊκῶν λαοῦ, διὰ ἐπιτοχὴν διὰ τῶν ἰδίων του καὶ μόνον δυνάμεων καὶ χωρὶς τὴν παραμικρὰν κρατικὴν βοήθειαν, ἔνα τὸσον μεγάλῃ σπουδαιότητι ἔργον, ὡς εἶναι τὸ Νοσοκομεῖον, τὸ δὲ, εἰς τὸ νὰ ἐκφρασθῇ ἡ ὀφειλὴ μὲν ἐγγνωμοσύνη, πρὸς ὅλους τοὺς δωρητὰς καὶ εὐεργέτας τῶν ἔργων, πρὸς ὅλους ἐν γένει τοὺς εὐεργέτας συμπατριώτας, οἱ ὅποιοι δ' αὖ τῆς γενναίας φρονος ἐσφορᾶς τῶν εἰς χρήμια ἢ εἰδῶν, συντελοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων φιλανθρωπίας καὶ πολιτισμοῦ εἰς τὴν ἀγαπημένην Πατρίδα μας. Καὶ διὰ τούτων λόγους αὐτοὺς τὰ τιμώμενα πρόσωπα τῆς ἡμέρας θὰ εἶναι κατ' ἐξοχὴν οἱ ἀπόδοτοι Κυθηριοὶ καὶ ἐν γένει οἱ ἐράνοδοτοι τῶν ἔργων, οἱ συντελέσαντες εἰς τὴν μέχρι σήμερον πανδομολογουμένην ἐπιτυχίαν τῆς ὅλης προδοτικῆς προσπάθειας, ἡ ὁποία βεβαίως δὲν πρόκειται νὰ περιορισθῇ εἰς μόνον τὸ Νοσοκομεῖον.

Τὸ πρόγραμμα ὑποδοχῆς τῶν ἀποδημῶν καὶ ἑορτασμοῦ τῶν ἐγκαίνων ὡς καὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς Ἑνδεκάτης τῆς Ἑπταήνου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος ἔχει ὡς ἑξῆς :

Τὴν 19^{ην} Μαΐου ἡ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴ (δαπάναις τῶν μελῶν τῆς καὶ οὐχὶ τοῦ ἐρανικοῦ Ταμείου) θὰ παραθέσῃ εἰς Ἀθήνας ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸς ἀφιχθησόμενους ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ. Τὸ γεῦμα ἐκτὸς τῶν ἀποδοτῶν μας θὰ προσκληθῶν διὰ τιμῶν, ὁ ὁποῖος κ. Γρηγ. Κασσιμάτης καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι καθὼς καὶ τὰ Προεδρεῖα τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων. Τὸ Κέντρον δ' οὖν θὰ δοθῇ τὸ γεῦμα θὰ ἀνακοινωθῇ προσεχῶς.

Ἡ μετὰ τὰς εἰς Κύθηρα θὰ γίνῃ τὴν 19^{ην} Μαΐου μετὰ τὸ ἑξῆς πρόγραμμα ἑορτασμοῦ. Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς Σάββατον 19) 556 καὶ ὥραν 7 μ.μ. Ἀφίξις εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν 6 π.μ. τῆς Κυριακῆς 20^{ης} Μαΐου. Ἐκκίνησις ἐξ Ἀγίας Πελαγίας πρὸς Ποταμὸν περὶ τὴν 8.30 π.μ. ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ δόθῃ εἰς τοὺς ἀφιχθησόμενους καφές, γάλα ἢ ἄλλο πρῶτον ρόφημα εἰς τὸ Κέντρον τοῦ κ. Ε. Μεγαλοκονόμου.

Ἀφίξις εἰς Ποταμὸν καὶ κατ' εὐθείαν μετὰ τὰς πρὸς ἐκκλήσεις εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Παναγίας περὶ ὥραν 9.15 π.μ. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν θὰ τελεσθῇ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν, τῶν ἀποδημῶν καὶ ἀποβιβάσεων γονέων, τῶν λοιπῶν δωρητῶν καὶ τοῦ Νοσοκομείου καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ἑρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀειμνήστου βουλευτοῦ Ἰωάν. Κοντολέοντος. Μετὰ ταῦτα περὶ ὥραν 11 π.μ. θὰ τελεσθῇ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ὁ ἀγιασμός τῶν ἐγκαίνων καὶ περὶ ὥραν 1 μ.μ. μερὶ μὴν τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ θὰ παρατεθῇ γεῦμα εἰς τοὺς ἐπίσημους τῆς ἡμέρας.

Τὴν ἐπαύριον, 21^{ην} Μαΐου ἐπετειὸν τῆς Ἑνδεκάτης τῆς Ἑπταήνου μετὰ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα, ὁ ἐπίσημος ἑορτασμός θὰ γίνῃ εἰς τὴν πρωτεύουσιν. Τὴν 10.30 π.μ. οἱ ἐπίσημοι θὰ προσέλθουν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἑσταυρωμένου, ὅπου θὰ ψαλῇ ἡ καθιερωμένη δοξολογία. Ἀκολουθῶν θὰ γίνῃ καταθέσις στεφανίων δάφνης εἰς τὸ Μνημεῖον τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων. Θὰ ἀκολουθήσῃ περιήγησις ἀξιοθεάτων τῆς Πρωτεύουσας μέχρι τῆς 1 μ.μ. ὥρας, ὅτε θὰ παρατεθῇ ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὴν αἴθυσαν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου—Κυθηρῶν μερὶ μὴν τῆς Κοινότητος. Ἡ ἐπιστροφή πρὸς Πειραιᾶ θὰ γίνῃ ἐκ Καψαλλίου τὴν 7^{ην} βραδυὴν ὥραν 8 δὲ τῆς Ἀγίας Πελαγίας τὴν 9^{ην} περίπου βραδυὴν.

Ἀφίξις εἰς Πειραιᾶ δι' ὅσους ἐκ τῶν ἑορταστῶν προτίθενται νὰ ἐπιστρέψουν ἀμέσως θὰ γίνῃ τὴν 20^{ην} π.μ. τῆς Τρίτης 22 Μαΐου 1956. Διὰ τὰς ἐκδρομὰς περιηγήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ὑπολοίπον πρόγραμμα τῶν ἐν Κυθῆρῳ περιηγήσεων λεπτομέρεια θὰ δημοσιευθῶν μετὰ τὴν 19^{ην} Μαΐου

Διευκρινίσεις
α) Οἱ ἐπιθυμούντες νὰ παραστῶν εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῶν ἐγκαίνων, πρέπει νὰ δηλώσουν τοῦτο εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑρανικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς Ἀθήνας ὁδὸς Ἀκαδημίας 71β καὶ ὥραν 10—12 π.μ. Τηλέφ. 25-166 ἢ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ κ. Ν. Κασσιμάτης (Υδροδοτικὴ Α.Ε. Σκουζέ 42 Πειραιᾶ Τηλέφ. 433-523 καὶ 475-875). Αἱ δηλώσεις πρέπει νὰ γίνοντο μέχρι τῆς 19^{ης} Μαΐου 1956 τοῦτο διότι ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμπατριωτῶν οἱ ὅποιοι θὰ μετασχηματίζονται εἰς τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ κατεστραφέντος τοῦ ἀποβιβάσεων γονέων, τῶν λοιπῶν δωρητῶν καὶ τοῦ Νοσοκομείου καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ἑρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀειμνήστου βουλευτοῦ Ἰωάν. Κοντολέοντος. Μετὰ ταῦτα περὶ ὥραν 11 π.μ. θὰ τελεσθῇ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ὁ ἀγιασμός τῶν ἐγκαίνων καὶ περὶ ὥραν 1 μ.μ. μερὶ μὴν τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ θὰ παρατεθῇ γεῦμα εἰς τοὺς ἐπίσημους τῆς ἡμέρας.

β) Ἡ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς—Ἀθηνῶν καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γίνεται σύστασις πρὸς τοὺς γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς τοῦς λοιποὺς παραγωγικοὺς τῆς Νήσου καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Σχολὴν, ὅπως ἐκθέσουν κατὰ τὴν διάφορα ἐγγύρια προϊόντα, ὥστε οἱ βουλομένοι ἐκ τῶν ἐκδρομῶν νὰ εἶναι εὐκόλυνται νὰ προμηθευθῶν.

γ) Ἡ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς—Ἀθηνῶν καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γίνεται σύστασις πρὸς τοὺς γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς τοῦς λοιποὺς παραγωγικοὺς τῆς Νήσου καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Σχολὴν, ὅπως ἐκθέσουν κατὰ τὴν διάφορα ἐγγύρια προϊόντα, ὥστε οἱ βουλομένοι ἐκ τῶν ἐκδρομῶν νὰ εἶναι εὐκόλυνται νὰ προμηθευθῶν.

δ) Ἡ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς—Ἀθηνῶν καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γίνεται σύστασις πρὸς τοὺς γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς τοῦς λοιποὺς παραγωγικοὺς τῆς Νήσου καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Σχολὴν, ὅπως ἐκθέσουν κατὰ τὴν διάφορα ἐγγύρια προϊόντα, ὥστε οἱ βουλομένοι ἐκ τῶν ἐκδρομῶν νὰ εἶναι εὐκόλυνται νὰ προμηθευθῶν.

ε) Ἡ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς—Ἀθηνῶν καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γίνεται σύστασις πρὸς τοὺς γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς τοῦς λοιποὺς παραγωγικοὺς τῆς Νήσου καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Σχολὴν, ὅπως ἐκθέσουν κατὰ τὴν διάφορα ἐγγύρια προϊόντα, ὥστε οἱ βουλομένοι ἐκ τῶν ἐκδρομῶν νὰ εἶναι εὐκόλυνται νὰ προμηθευθῶν.

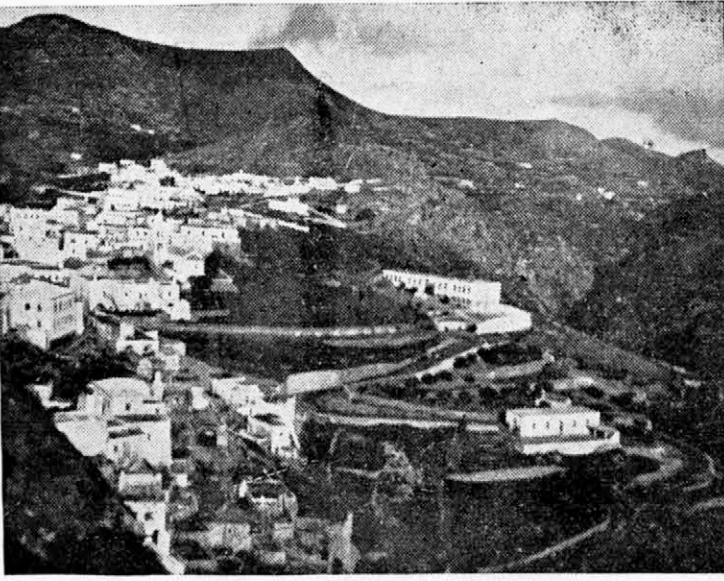
στ) Ἡ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς—Ἀθηνῶν καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γίνεται σύστασις πρὸς τοὺς γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς τοῦς λοιποὺς παραγωγικοὺς τῆς Νήσου καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Σχολὴν, ὅπως ἐκθέσουν κατὰ τὴν διάφορα ἐγγύρια προϊόντα, ὥστε οἱ βουλομένοι ἐκ τῶν ἐκδρομῶν νὰ εἶναι εὐκόλυνται νὰ προμηθευθῶν.

ζ) Ἡ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς—Ἀθηνῶν καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γίνεται σύστασις πρὸς τοὺς γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς τοῦς λοιποὺς παραγωγικοὺς τῆς Νήσου καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Σχολὴν, ὅπως ἐκθέσουν κατὰ τὴν διάφορα ἐγγύρια προϊόντα, ὥστε οἱ βουλομένοι ἐκ τῶν ἐκδρομῶν νὰ εἶναι εὐκόλυνται νὰ προμηθευθῶν.

η) Ἡ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς—Ἀθηνῶν καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γίνεται σύστασις πρὸς τοὺς γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς τοῦς λοιποὺς παραγωγικοὺς τῆς Νήσου καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Σχολὴν, ὅπως ἐκθέσουν κατὰ τὴν διάφορα ἐγγύρια προϊόντα, ὥστε οἱ βουλομένοι ἐκ τῶν ἐκδρομῶν νὰ εἶναι εὐκόλυνται νὰ προμηθευθῶν.

θ) Ἡ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς—Ἀθηνῶν καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γίνεται σύστασις πρὸς τοὺς γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς τοῦς λοιποὺς παραγωγικοὺς τῆς Νήσου καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Σχολὴν, ὅπως ἐκθέσουν κατὰ τὴν διάφορα ἐγγύρια προϊόντα, ὥστε οἱ βουλομένοι ἐκ τῶν ἐκδρομῶν νὰ εἶναι εὐκόλυνται νὰ προμηθευθῶν.

ι) Ἡ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς—Ἀθηνῶν καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γίνεται σύστασις πρὸς τοὺς γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς τοῦς λοιποὺς παραγωγικοὺς τῆς Νήσου καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Σχολὴν, ὅπως ἐκθέσουν κατὰ τὴν διάφορα ἐγγύρια προϊόντα, ὥστε οἱ βουλομένοι ἐκ τῶν ἐκδρομῶν νὰ εἶναι εὐκόλυνται νὰ προμηθευθῶν.

Ἡ γραφικὴ καὶ κάτασκη Χώρα μετὰ τὸ Γυμνασιακὸν Μέγαρον, πὺν τροφοδοτεῖ τὸ Κυθηραϊκὸν Πνεῦμα

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ ΤΗΣ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1956

Παρά τοῦ Πρωτοδικείου Πειραι-	των ἔλαβον. Ε.Ρ.Ε. 2.316 καὶ Δ
ὃς ἐλάβαν τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέ-	875.
ματα Κυθῆρων καὶ Ἀντικυθῆρων,	Ἀναλυτικῶς κατὰ ἐκλογικὰ τ
ἔχοντα ὡς ἀκολουθῶν :	ματα ἔχουν ὡς ἑξῆς :
Ἐγκύριος ἐψηφίσαν 3.191 ἐκ τού-	
των ἑλ.β. 550, Δ.Ε. 220, Γ. Κατσα-	
φάδος 97.	
Ἐκλογ. Τμήμα Χώρας	Ἐγκυρα Ψηφ. 509 Ε.Ρ.Ε. 461 Δ.Ε.
» Δεψαδίου »	» 268 » 224 » 44
» Κοντολιανῶν »	» 155 » 133 » 22
» Μυρτιδιῶν »	» 131 » 113 » 18
» Καρβουάδων »	» 318 » 247 » 71
» Φρατσῶν »	» 177 » 155 » 22
» Βιραδίων »	» 102 » 84 » 18
» Μυλοποτάμου »	» 175 » 122 » 53
» Ἀρωναίων »	» 105 » 59 » 46
» Μητῶν »	» 126 » 84 » 42
» Φυλιγγιανῶν »	» 234 » 150 » 84
» Ποταμοῦ »	» 312 » 127 » 185
» Λογοθετιανῶν »	» 203 » 151 » 52
» Γερακαρίου »	» 73 » 48 » 25
» Καραβῶν »	» 193 » 153 » 40
» Ἀντικυθῆρων »	» 110 » 5 » 105

Οἱ σταυροὶ προτιμήσεως κατενεμήθησαν ὡς ἀκολουθῶν :

1) Ἐκ τοῦ ψηφοδέλτιου τῆς Ε.Ρ.Ε. :

Ἰωάν. Κοντολέον 1286, Ε. Σαββόπουλος 550, Δ.Ε. 220, Γ. Κατσαφάδος 97.

Οἱ λοιποὶ ἐδόθησαν εἰς τοὺς κ. κ. Ρεδιάδην, Ἀνδριανόπουλον, Π. Ταμιάνου, Σκορδελῆν, Κούμς, Τζαβράν, Χρυσόχερην καὶ Πετροπούλῳ.

2) Ἐκ τοῦ ψηφοδέλτιου τῆς Δ.Ε. :

Γεωργ. Τζατζάνη 654.

Οἱ λοιποὶ ἐδόθησαν εἰς τοὺς κ. κ. Λαμπράκη, Βουλοδῆν, Μπριλάκη, Ντεντιδάκη, Ὀρφανόν, Πρωμάκη, Τζαννετάκη, Πετροπούλῳ, Σαχάλην καὶ Χατζήμπερην.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 19 Φεβρουαρίου τ. ἔ. κατήλθον εἰς τὰς περιφέρειας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τέσσαρες Κυθηριοί. Οὗτοι εἶναι οἱ κ. κ. Γρηγόριος Κασσιμάτης τῆς Ε.Ρ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Μάρκος Σκλάβος τῆς Δ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Ε. Σκορδελῆς τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς καὶ ὁ ἀποβιβάσις Ἰωάννης Κοντολέον τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς.

Ἐκ τῶν παρουσιασάντων ἐκλογικὴν δύναμιν εἰς Κύθηρα, ἐξελέγησαν βουλευταὶ οἱ κ. κ. Δ. Ἀλιπράντης (Υφ. Οἰκονομικῶν) καὶ Γ. Κατσαφάδος, ἀμφότεροι τῆς Ε.Ρ.Ε. Ἐξ ἄλλων εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξελέγη ὁ κ. Γ. Κασσιμάτης (Υπουργὸς ἀνένταχτος), ὅστις ἰδιαίτερως ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ Κυθηραϊκοῦ στοιχείου τῆς Πρωτεύουσας.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 19 Φεβρουαρίου τ. ἔ. κατήλθον εἰς τὰς περιφέρειας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τέσσαρες Κυθηριοί. Οὗτοι εἶναι οἱ κ. κ. Γρηγόριος Κασσιμάτης τῆς Ε.Ρ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Μάρκος Σκλάβος τῆς Δ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Ε. Σκορδελῆς τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς καὶ ὁ ἀποβιβάσις Ἰωάννης Κοντολέον τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς.

Ἐκ τῶν παρουσιασάντων ἐκλογικὴν δύναμιν εἰς Κύθηρα, ἐξελέγησαν βουλευταὶ οἱ κ. κ. Δ. Ἀλιπράντης (Υφ. Οἰκονομικῶν) καὶ Γ. Κατσαφάδος, ἀμφότεροι τῆς Ε.Ρ.Ε. Ἐξ ἄλλων εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξελέγη ὁ κ. Γ. Κασσιμάτης (Υπουργὸς ἀνένταχτος), ὅστις ἰδιαίτερως ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ Κυθηραϊκοῦ στοιχείου τῆς Πρωτεύουσας.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 19 Φεβρουαρίου τ. ἔ. κατήλθον εἰς τὰς περιφέρειας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τέσσαρες Κυθηριοί. Οὗτοι εἶναι οἱ κ. κ. Γρηγόριος Κασσιμάτης τῆς Ε.Ρ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Μάρκος Σκλάβος τῆς Δ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Ε. Σκορδελῆς τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς καὶ ὁ ἀποβιβάσις Ἰωάννης Κοντολέον τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς.

Ἐκ τῶν παρουσιασάντων ἐκλογικὴν δύναμιν εἰς Κύθηρα, ἐξελέγησαν βουλευταὶ οἱ κ. κ. Δ. Ἀλιπράντης (Υφ. Οἰκονομικῶν) καὶ Γ. Κατσαφάδος, ἀμφότεροι τῆς Ε.Ρ.Ε. Ἐξ ἄλλων εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξελέγη ὁ κ. Γ. Κασσιμάτης (Υπουργὸς ἀνένταχτος), ὅστις ἰδιαίτερως ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ Κυθηραϊκοῦ στοιχείου τῆς Πρωτεύουσας.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 19 Φεβρουαρίου τ. ἔ. κατήλθον εἰς τὰς περιφέρειας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τέσσαρες Κυθηριοί. Οὗτοι εἶναι οἱ κ. κ. Γρηγόριος Κασσιμάτης τῆς Ε.Ρ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Μάρκος Σκλάβος τῆς Δ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Ε. Σκορδελῆς τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς καὶ ὁ ἀποβιβάσις Ἰωάννης Κοντολέον τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς.

Ἐκ τῶν παρουσιασάντων ἐκλογικὴν δύναμιν εἰς Κύθηρα, ἐξελέγησαν βουλευταὶ οἱ κ. κ. Δ. Ἀλιπράντης (Υφ. Οἰκονομικῶν) καὶ Γ. Κατσαφάδος, ἀμφότεροι τῆς Ε.Ρ.Ε. Ἐξ ἄλλων εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξελέγη ὁ κ. Γ. Κασσιμάτης (Υπουργὸς ἀνένταχτος), ὅστις ἰδιαίτερως ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ Κυθηραϊκοῦ στοιχείου τῆς Πρωτεύουσας.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 19 Φεβρουαρίου τ. ἔ. κατήλθον εἰς τὰς περιφέρειας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τέσσαρες Κυθηριοί. Οὗτοι εἶναι οἱ κ. κ. Γρηγόριος Κασσιμάτης τῆς Ε.Ρ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Μάρκος Σκλάβος τῆς Δ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Ε. Σκορδελῆς τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς καὶ ὁ ἀποβιβάσις Ἰωάννης Κοντολέον τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς.

Ἐκ τῶν παρουσιασάντων ἐκλογικὴν δύναμιν εἰς Κύθηρα, ἐξελέγησαν βουλευταὶ οἱ κ. κ. Δ. Ἀλιπράντης (Υφ. Οἰκονομικῶν) καὶ Γ. Κατσαφάδος, ἀμφότεροι τῆς Ε.Ρ.Ε. Ἐξ ἄλλων εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξελέγη ὁ κ. Γ. Κασσιμάτης (Υπουργὸς ἀνένταχτος), ὅστις ἰδιαίτερως ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ Κυθηραϊκοῦ στοιχείου τῆς Πρωτεύουσας.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 19 Φεβρουαρίου τ. ἔ. κατήλθον εἰς τὰς περιφέρειας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τέσσαρες Κυθηριοί. Οὗτοι εἶναι οἱ κ. κ. Γρηγόριος Κασσιμάτης τῆς Ε.Ρ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Μάρκος Σκλάβος τῆς Δ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Ε. Σκορδελῆς τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς καὶ ὁ ἀποβιβάσις Ἰωάννης Κοντολέον τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς.

Ἐκ τῶν παρουσιασάντων ἐκλογικὴν δύναμιν εἰς Κύθηρα, ἐξελέγησαν βουλευταὶ οἱ κ. κ. Δ. Ἀλιπράντης (Υφ. Οἰκονομικῶν) καὶ Γ. Κατσαφάδος, ἀμφότεροι τῆς Ε.Ρ.Ε. Ἐξ ἄλλων εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξελέγη ὁ κ. Γ. Κασσιμάτης (Υπουργὸς ἀνένταχτος), ὅστις ἰδιαίτερως ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ Κυθηραϊκοῦ στοιχείου τῆς Πρωτεύουσας.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 19 Φεβρουαρίου τ. ἔ. κατήλθον εἰς τὰς περιφέρειας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τέσσαρες Κυθηριοί. Οὗτοι εἶναι οἱ κ. κ. Γρηγόριος Κασσιμάτης τῆς Ε.Ρ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Μάρκος Σκλάβος τῆς Δ.Ε., εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Ε. Σκορδελῆς τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς καὶ ὁ